

[Rasmus Hansen.]

Hensyn til de Forskydninger, der er sket inden for vort Samfund i Løbet af Krigsaarene, og vore Løfter til Aldersrentenyderne og Invaliderne — det ved den højtærede Arbejds- og Socialminister jo udmærket — er givet paa et Tidspunkt, da Socialdemokratiet havde et Medansvar for Regeringen, og da det ingenlunde var givet, at Venstre kom til at danne Regering.

Maa jeg saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen. Det er sket før, at det ærede Medlem har efterladt en Anelse om, at han ikke forstaaer ret meget af de Ting, han beskæftiger sig med her i Tinget, og i den Anledning har han en Tilbøjelighed til Overlegenhed, hvis Aarsag der altsaa ikke plejer at være Grund til at misforstaa, hvad der heller ikke er ved denne Lejlighed. Men da det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen aabenbart har svært ved at blive klar over, hvad det er, Regeringen foretager, gør jeg ham endnu en Gang opmærksom paa, at Regeringen, naar dens Forslag om Alders- og Invalidere er gennemført, har til Hensigt at frigøre sig for Udgiften til Rabatordningen, nemlig 50 Mill. Kr., og endvidere har til Hensigt ikke at stille Forslag om Gentagelse af Lovene om Eengangstillæg paa 47 Mill. Kr., altsaa i alt vil frigøre sig for Udgifter til et Beløb af 97 Mill. Kr. Merudgiften ved Regeringens Aldersrenteforslag, fraregnet Rabatordningen og Eengangstillæggene, er ifølge Ministerens Opgørelse det første Aar 80 Mill. Kr.; desuden ofres der 2,4 Mill. Kr. paa Mælkehjælp, altsaa i alt 82,4 Mill. Kr. 82,4 Mill. Kr. fra 97 Mill. Kr. giver efter almindelig Regning en Besparelse paa 14,6 Mill. Kr., som Regeringen indkasserer. Og det Regnestykke lykkes det forhaabentlig det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen at overse, naar han en Dag faar aflagt al den utidige Overlegenhed, som han til Tider render rundt med.

Den konservative Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, fremsatte en Række Betragtninger, hvoraf det fremgik, at han deler min Opfattelse, at den endelige Revision af Lovgivningen, saavel for Aldersrentenyderne som for Invaliderne, maa forberedes gennem en Kommission. Det kan jeg naturligvis kun hilse med Tilfredshed, men det beror paa en Fejltagelse, naar det ærede Medlem gav Udtryk for, at der ikke uden for Det konservative Folkeparti var Tilslutning til, at Invaliderne burde udskilles fra Lovgivningen om Aldersrentenyderne og have en særlig Lov. Ogsaa mit Parti ønsker dette Spørgsmaal taget op

til Overvejelse. Det fremgaar ikke alene af Udtalelser, som jeg har fremsat her i Salen, men ogsaa af det Forslag til Beslutning, som den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe fremsatte den 31. Januar her i Tinget, og vi har ikke nogen Indvending imod det Ønske, at Invalidernes Organisationer bliver repræsenteret i en Kommission til Undersøgelse af de særlige Forhold, der gør sig gældende for Invalidernes Vedkommende.

Hvad angaar Aldersrentenyderne, talte den konservative Ordfører for, at en Kommission navnlig skulde beskæftige sig med det gamle Krav om en Ordning paa forsikringsmæssigt Grundlag. Den Begrundelse, der blev nævnt, var, at der i de kommende Aar sker en betydelig Stigning i Antallet af Mennesker, som kan gøre Krav paa Aldersrente, saa at vi alene i Kraft deraf naar op paa større Udgifter til Aldersrente, end vi nu har. Hvis jeg har forstaaet det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen rigtigt, saa var han Tilhænger af en Ordning, hvorved den vederlagsfri Aldersrente blev gjort til en mindre Part og en forsikringsmæssig Overbygning til den væsentligste Part af Ordningen. Jeg vil benytte Lejligheden til at sige her i Dag, at en sådan Udvikling vilde i hvert Fald være til Fordel for den velhavende Del af Befolkningen, som derved kunde slippe med et mindre Bidrag til Aldersrenten gennem Beskatning. Vort Standpunkt er, at Aldersrentelovgivningen bør tilrettelægges saaledes, at der er Plads til en Overbygning, men jeg afviser det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Forsøg paa at give Steincke og dermed Socialdemokraterne Ansvaret for Fradragsregler, som hemmer Opsparingslysten. Det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen har her indladt sig paa en politisk Historieskrivning, som ikke kan holde.

Krog: Der er i Grunden ikke noget at sige til, at man, naar der forhandles om et Lovforslag, kritiserer det, man ikke synes om, men naar det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen betegner dette Forslag som Fup, vil jeg sige, at man efter min Mening med fuldt saa stor Ret kan betegne hans Maade at kritisere paa som Fup. Naar det hævdes, at Forslaget er et Led i Nedskeeringen, er jeg ikke i mindste Tvivl om, at i hvert Fald de gamle ønsker denne Nedskeering fortsat, og naar man gør Forsøg paa at faa det til at se ud, som om de sociale Udgifter formindskes, er det fuldkommen ved Siden af. Det er rigtigt, at Rabatkortordningen, som andrager ca. 50 Mill. Kr., tænkes at skulle bortfalde, men selv om